

Tale om her. Det, hvorom der her er Tale, slides hverken mere eller mindre, ved at mit Endringsforslag vedtages; der er Ingen, som paa nogen Maade lider Skade ved det Slid, der skeer paa den Maade. En anden Sag var det, dersom det kongelige Theaters Personale skulde reise omkring og spille Comedie i Provindserne; opstillede man en saadan Forsdring, saa vilde der foranlediges Slid, men jeg kan slet ikke skjønne, at der ellers paa nogen mulig Maade ved mit Forslag vil blive slidt paa Statens Eiendom i den Forstand, hvori den ærede Rigsdagsmand tog det. Jeg maa med det Samme gjøre opmærksom paa, at Provindsfuespillersestaberne ogsaa bidrage Deres til Staten, og det skal ikke være ganske ubetydeligt, hvad de paa hvert Sted, de opføre Comedie, i saa Henseende maa afgive af deres Indtægt. I det Hele skal jeg ikke nægte, at den sidste ærede Talers Betragtning af denne Sag forekommer mig noget forunderlig, naar han nemlig omtaler, hvorledes Theatrenes Stilling i Udlandet er, thi det er noget ganske Andet; jeg antager nemlig, at de bestaae ved deres egne Kræfter, uden noget Tilflugt fra Staten (Nei! Nei!). Jeg troer, at de i Reglen gjøre det (Nei! Nei!); Ja, det er mig vel bitterlig, at théâtre français og maastee Drurylane og nogle store Theatre i Tydskland faae Tilflugt, men det er jo dog i Reglen kun eet Theater paa hvert Sted, der faaer et saadant (Nei!). Ja, saa er jo min Fordring saa meget billigere, naar man i andre Lande ikke alene understøtter eet, men flere Theatre, thi jeg forlanger jo kun den lille Understøttelse for disse Theatre, at de faae Lov til at bruge det kongelige Theaters Repertoire, som derved ingenlunde opslides, og dette uden nogen væsentlig Beføstning for Staten. Jeg troer saaledes, at det, der skulde være Argument mod mig, paa det Allersterkeste taler mod de Herrer (Tscherning: Nei!). Jo!

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg troer rigtignok slet ikke, det var noget Argument, men den ærede Rigsdagsmand var aabenbart saa ubekjendt med Forholdene udenfor Landet, at det er bedst at blive ved

dem her i Landet. Jeg troer, det er tilstrækkelig oplyst fra alle Sider, at Forslaget, som det foreligger, navnlig med Undtagelse af det første Punktum, det er simpelt og klart, og som jeg derfor ikke har Noget imod, ialtsald trænger til en Omarbejdelse for at kunne blive hensigtsvarende og passende — det troer jeg næsten maa være den ærede Forslagsstiller selv klart. Ogsaa troer jeg, at en nærmere Beskæftigelse med Tanken om, hvad der skulde ligge i dette Forslag, vil vise, at det paa ingen Maade har den store Betydning, som den ærede Rigsdagsmand mener det har — det er meget langt fra. Jeg, der jo ogsaa har noget Kjendskab til disse Forhold, er fuldkommen overbevist om, at de ærede Provindsbestoere ikke ville komme til at betale deres Billetter højere eller ringere, enten dette Forslag vedtages eller ikke. Jeg har desuden sagt, og gjentager det herved, at det ikke her er det kongelige Theaters Interesse, som kommer i Betragtning; kan man iøvrigt give Forslaget en saadan Stikfelse, at det passer med hvad jeg mener at kunne kaldes Lovens Princip, saa skal det ikke møde nogen Hindring fra min Side. — Jeg havde vistnok Foranledning til at imødegaae den meget forkeerte Forestilling om, hvad der skulde være Theatrets Standpunkt i denne Sag, navnlig med Hensyn til den Subvention, der bliver ydet fra Statens Side, og som her atter paa en besynderlig Maade blev bragt ind i Discussionen af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann); angaaende dette Punkt har imidlertid den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) saatydelig udtalt, hvad der var min Mening, og hvad jeg ogsaa troede allerede tidligere at have sagt, at jeg ikke finder nogen Anledning til videre at gaae ind derpaa, og mindst kan jeg finde Anledning dertil ved hvad der yderligere er udtalt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann); thi, selv om han ikke havde indledet sit Foredrag paa den Maade, han gjorde, saa forekommer det mig, at selve Foredraget tilstrækkelig viste, at han var i en ikke ringe Forlegenhed med, hvorledes han skulde svare.